

Eğitim Kampüslerine Giderken

Elk. Müh. Mustafa S. Çınarlı
mustafa.cinarli@emo.org.tr

Yerel yönetim anlayışının dışlandığı, işlevsizleştirildiği, merkezi yönetimin ülkeyi tek bir belediyeye dönüştürmek istediği günleri yaşıyoruz. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın sözde "bürokrasinin azaltılması"nın gerekçesi ile Nisan ayında yürürlüğe koyduğu yönetmelikte bulunan, elektrik tesisatı projelerinin yapı ruhsatı başvurusunda aranmaması uygulamasına Danıştay DUR dedi. Ancak müteahhitler dur dinlemiyor.

Kentlerimizde başlayan dönüşüm ülke genelinde genellikle eski konutların yıkılması ve yerine yeni betonarme apartmanların yapılması şeklinde karşılık buluyor. Aileden kalan bir mülk varsa buharlaştırılarak nakde dönüştürülmesi en büyük yetenek ve maharet olarak günlük hayatın içerisinde kendine yer buluyor. Beton blokların hızla yükselmesi kutsanırken, hiçbir fani bu kutsalın önüne geçemesin isteniyor.

Büyük petrokimya tesisleri, büyük demirçelik tesisleri, Tekel, Telekom, gelir garantili ne varsa haraç mezat satıldı. Yollar, köprüler ve ormanlar satıldı. Geriye kent içi kamu binaları kaldı satılmayı bekleyen. Kentlerimizin içerisinde eğitim kurumları, sağlık birimleri en çok dikkat çeken alanlar ve göze batan alanlar olmaya başladı.

Bakanlığın yürürlüğe soktuğu 4+4+4 uygulamaları için mevcut eğitim binalarının yetersiz kaldığı söylemini kent için yıkımlarına ve yeni rant

kapısına altlık yapılacağı aşikardır. Kent içinde elde edilen nitelikli kamu alanlar bu sayede hızla dönüşümün içerisine sokulacaktır. Lise seviyesindeki öğrencileri kent dışına taşıyarak eğitimin önündeki engelleri kaldıracaklarını dile getirmektedirler. Bakanlığın Atatürk Lisesi, Kız Lisesi, Namık Kemal Lisesi gibi kent içerisindeki okullara göz diktiği artık bilinen bir durumdur.

Eski bir Çin hikayesinde; bir dalkavuk Çin hükümdarına yakındaki bir gölün boşaltılması ile 500.000 li kare arazi elde edeceğini müjdeler. İmparator o kadar suyu ne yapacağını sorduğunda dalkavuk hazırcıvaptır. Başka bir alanda 500.000 li karelik çukur kazarak gölün suyunun bu çukura aktarılabilceğini hatırlatır. Milli Eğitim Bakanlığı da kent içerisindeki eğitim kurumlarını boşaltmak, öğrencileri de kent dışında yapılacak eğitim kampüslerine taşımak istiyor.

Eğitim Kampüsleri Yönergesi hazırlayan Bakanlık, bu kampüsleri şöyle tanımlamaktadır: "Millî Eğitim Bakanlığına bağlı değişik tür ve derecedeki birden fazla okul ve kurumlar ile bunlara bağlı pansiyon, yatakhane, yemekhane, laboratuvar, kütüphane, spor alanları, rehberlik ve sağlık ünitesi, konferans salonu, çok amaçlı salon ve benzeri yerleri içerisinde bulunduran alanlardır."

Kurulması gereken yerler Valiliğin teklifi ve Bakanlığın onayı ile belirlenmektedir. Kampüsün yönetimi ile



kampüs bünyesindeki okul ve kurumlar arasındaki işbirliği ve koordinasyonu sağlamak, ortak alanlar ile müşterek tesislerin bakım ve onarımı ile dengeli ve verimli kullanılmasını gerçekleştirmek üzere; ilgili valilikçe bir adet il/ilçe şube müdürü Eğitim Kampüsü Müdürü olarak görevlendirilmektedir.

Kampüsün güvenlik, temizlik, yemek, taşıma ve benzeri hizmetleri; ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde hizmet satın almak suretiyle özel sektöre yaptırılabilir denilerek düne kadar ücretsiz olarak sunulan devlet okullarında eğitim alma hakkının piyasalaştırılacağı açıklanmaktadır.

Kentin kilometrelerce dışında planlanan kampüsler "yabancı yatırımcıya" da açık olarak ihale edilecektir. 25 yıl işletme koşulu ile yaptırılacak olan bu yapılar yatırımcısına nasıl gelir getirecektir. Tüm hizmetlerin ücretlendirilmesi bu sorunun tek yanıtıdır. Ulaşımından yemek hizmetlerine temizliğinden sosyal yapılarına kadar tüm işler için veliler giderek artan bedeller ödemek zorunda kalacaklardır (*Resmî Gazetede yayınlanan Eğitim Öğretim Tesislerinin Kiralama Karşılığı Yapılması ile Tesislerdeki Eğitim Öğretim Hizmet Alanları Dışındaki Hizmet ve Alanların İşletilmesi Karşılığında Yenilenmesine Dair Yönetmelik*).

Bu kadar gayretten sonra elde edilen kent içerisindeki eğitim kurumlarının ne olacağı yeni bir soru

olmayacaktır. Çünkü “çözümün” yıllar öncesinden örüldüğü ve eylem planı olarak uygulamaya konduğu anlaşıl-maktadır.

642 sayılı Milli Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname hazırlanarak 14 Eylül 2011 tarihli Resmi Gazetede yayınlanmış ve kamuya ait her türlü eğitim tesisinin satılması ve kiralanmasının önü açılmış durumdadır.

Eğitim kampüsleri konusunda bir yatırımcı talebi yokken, dersane sorunu çözülemeden dev bir sektör olarak ortadayken bu sistem nasıl hayata geçirileceği kimse için bilinmez değildir. Ülkemizde sadece kar etme hürriyetine yaşama hakkı tanınır olmuştur. Eğitimde kamu özel ortaklığı modeli bazı AB ülkelerinde

yıllar önce denenmiş fakat getirdiği yüksek maliyet ve uygulamadaki sorunlar nedeniyle yaygınlaştırılmasından vazgeçilmiştir.

Geçtiğimiz hafta Galatasaray Üniversitesi'nin tarihi binası yangın ile kullanılamaz duruma gelmiştir. Elektrik Mühendisi Odası yangının nedenlerinin ortaya konabilmesi ve kamunun doğru bilgilendirilebilmesi amacıyla görev almayı talep etmiştir. Kültür ve Turizm Bakanı, bina hakkında **“Bu binaların belki bazılarının, temelden çatıya kadar elden geçirilmesi ve kültür turizmi açısından daha yararlı fonksiyonlarla kullanılması mümkün olabilir mi? o ayrı bir tartışmadır. ‘biz burayı okul olarak kullanmak istiyoruz’ deniyorsa, elbette aynısı yapıp okul olarak kullanılır”** diyebilmiştir (yani

otel olacak). Bakanın da işaret ettiği daha yararlı fonksiyon, otel dışında başka bir etkinliği akla getirmiyor. İstanbul'da Haydarpaşa Garı'nı otele dönüştürme arzusunu taşıyanlar yakın bir zamanda kentimizdeki tarihi okullar için de benzeri tahrip projeleri ile gündeme gelecekleri açıktır.

Kentlerin geleceğini planlama iddiasındaki “Afet riski taşıyan alanların dönüştürülmesi” kanununun bir benzeri olan eğitim kampüsleri uygulaması aynı amaca hizmet etmektedir. Kent içerisinde nitelikli kamu arazisi yaratmak ve bunu yarışma ya da ihale kisvesiyle istediği yükleniciyle paylaşmak. Siyasi iktidarların, kentlerin geçmişleri ve gelecekleri ile bu kadar yıkım içeren projeleri dile getirmeleri hayra alamet değil.

İTÜ ve “Yoldan Çıkmak”

Elk. Müh. Mehmet Güzel
mehmet.guzel@emo.org.tr

Ulaştırma Denizcilik ve Haberleşme Bakanı Binali Yıldırım İTÜ Mezunları Derneği İzmir Şubesi'nin balosuna katıldı. Konuşmasında İTÜ'yü neden tercih ettiğini açıklıkla dile getirdi: “Ya Boğaziçi Üniversitesi'ne ya da İTÜ'ye girecektim. Önce Boğaziçi'ni ziyaret ettim. Bir baktım farklı bir dünya. Değişik binalar, surlarla çevrilmiş alan. **Sonra bahçesinde gençler kızılı, erkekli oturuyor. Ben çok şaşırımdım. Burada yoldan çıkarım dedim.** Benim okumam lazımdı. Ondan sonra Teknik Üniversite'yi seçtim. Okula girdikten sonra ikinci sene evlendim. Üçüncü sene çocuğum oldu. Dördüncü sene bir çocuk daha oldu. **Okul sonrası asistanlık baktık, bizi kurtarmıyor. Sekiz ay sonra dış piyasaya açıldık.**”

Bakan bildiğimiz bakan. Onun ayrımcı, cinsiyetçi, muhafazakâr, düşünceleri bizi ilgilendirmiyor. Ama İTÜ Yönetimi ve onu ardılı, iktidara yakınlıktan gelecek uman yöneticilere söyleyeceklerimiz var.

Biz, İTÜ'ye girdiğimizde bakandan çok farklı bulduk okulumuzu. Gurur duyuyorduk hocasından çalışanına, hayatın ve toplumun içinde olan üyelerinden. Mütevazı, paylaşımcı ve idealisttik. Kızılı erkekli de oturduk, birlikte de yürüdük bazı şeylerin değişmesi için. Asistanlık da yaptık yalnızca bilim için, “kurtarmasa da”. Piyasaya “açılmadık”. Boğaziçi Üniversitesi'nden arkadaşlarımız da oldu. Olanaklarına gıpta etmedik değil. Ama yoldan çıkanı bizlerden ne az oldu, ne de çok.

Ama, ne yazık ki bugün yapılanlar İTÜ'nün aydınlık tarihine yakışmıyor. ODTÜ'deki öğrenci protestosunu bilim karşıtlığı olarak sunan bildiriye tereddütsüz imza attı okulum. Uzun zamandır da asistanları ile uğraşiyor. İTÜ'lü asistanlar yıllardır sürdürdükleri eylemlerle 50/D uygulamasının kaldırılmasını istiyor. Ama yönetim, yüzlerce araştırma görevlisinin yüksek lisans ve doktorasını bitirmesine izin vermeksizin işten çıkarmaların başını çekiyor. Maddi kaynak ihtiyacının çözümünü eğitim amaçlı arazilerini ar-ge adı altında şirketlere açmakta buluyor.

Bir Mezunlar Derneği şubesinden çok, okulun şubesi gibi çalışan İzmir'dekiler ise, Bakan olduğu için mi, İTÜ'lü olduğu için mi bilinmez, baloya çağırılmış. Ve ben bundan habersizken, beni de çağırışlar, İTÜ ruhundan bahsederek. Şimdi yukarıdaki konuşmanın ne kadarı İTÜ'yü tanımlıyor, ne kadarına katılıyorlar bilmek hakkımız. Mezunlar Derneği okul tanıtım ve gezi kolundan çok başka bir şey. ODTÜ Mezunları Derneği gibi öğrencisine de sahip çıkar asistanı da. Eğer yolunuz buysa “biz yoldan çıkanları” aramayın, yola girinceye kadar.